

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-97-25-ES
Datum: 23. juli 2009.
Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Patrick Robinson, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 23. jula 2009.

JAVNO

**NALOG KOJIM SE IZDAJE JAVNA REDIGOVANA VERZIJA ODLUKE
PREDSJEDNIKA OD 9. JULA 2009. GODINE PO MOLBI ZA POMILOVANJE
ILI UBLAŽAVANJE KAZNE MILORADA KRNOJELCA**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Obrana g. Milorada Krnojelca:

g. Mihajlo Bakrač

Prijevod

Ja, PATRICK ROBINSON, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljnjem tekstu: Međunarodni sud),

IMAJUĆI U VIDU Odluku predsjednika po Molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Milorada Krnojelca, koju sam donio 9. jula 2009. godine i u kojoj sam odobrio zahtjev Milorada Krnojelca za prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Odluka);

UZIMAJUĆI U OBZIR da je paragrafom 6 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo)¹ predviđeno da predsjednik, za potrebe donošenja javne odluke, može odobriti objelodanjivanje informacija koje su prikupljene na osnovu paragrafa 2 do 5 Uputstva a koje su inače smatrale povjerljive;

UZIMAJUĆI U OBZIR da neke informacije iz Odluke treba da ostanu povjerljive;

OVIM IZDAJEM Javnu redigovanu verziju Odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu se mjerodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 23. jula 2009. godine,
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjednik

[pečat Međunarodnog suda]

¹ IT/146/Rev.1, 15. avgust 2006. godine.

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-97-25-ES

Datum: 9. juli 2009.

Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Patrick Robinson, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 9. jula 2009.

JAVNA REDIGOVANA VERZIJA**ODLUKA PREDSJEDNIKA PO MOLBI ZA POMILOVANJE ILI
UBLAŽAVANJE KAZNE MILORADA KRNOJELCA****Tužilaštvo:**

g. Serge Brammertz

Odbrana g. Milorada Krnojelca:

g. Mihajlo Bakrač

Prijevod

1. Dana 18. novembra 2008. godine branilac Milorada Krnojelca podnio je četvrtu povjerljivu molbu za prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Četvrta molba).² Ovog puta obavještenje na osnovu pravila 123 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) g. Krnojelac je podnio lično. Iako Pravilnik ne predviđa pravo osuđene osobe da zahtjev podnese lično, dosadašnja praksa ovog Međunarodnog suda je da takve zahtjeve rješava u skladu s pravilima koja važe za obavještenja na osnovu pravila 124 Pravilnika.³

2. Ranije su već odbijene tri molbe g. Krnojelca za prijevremeno puštanje na slobodu. U prvoj molbi g. Krnojelac je tvrdio da je prijevremeno puštanje na slobodu iz Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN) opravdano zato što [redigovano].⁴ Ova molba odbijena je poslije konsultacija sa zamjenikom sekretara, koji je izrazio mišljenje da g. Krnojelac može adekvatno da se liječi dok je pritvoren u PJUN-u.⁵ Krnojelčeva druga i treća molba odbijene su zbog toga što Krnojelac, prema talijanskom zakonu, nije ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.⁶

3. U trenutku kad je podnosio treću molbu, i pored više puta ponovljenih zahtjeva,⁷ talijanske vlasti nisu mogle da potvrde da je g. Krnojelac prema talijanskim zakonima

² *Povjerljivi* hitni zahtjev odbrane kojim se traži da Milorad Krnojelac bude prijevremeno pušten na slobodu i Zahtjev da se prekorači broj riječi, 18. novembar 2008. godine (dalje u tekstu: Četvrta molba).

³ Vidi: *Povjerljiva* odluka predsjednika po Molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Milorada Krnojelca, 12. novembar 2008. godine, par. 1 (dalje u tekstu: Odluka po Trećoj molbi); *Tužilac protiv Predraga Banovića*, predmet br. IT-02-65/1-ES, *Povjerljiva* odluka predsjednika u vezi s ublažavanjem kazne, 4. septembar 2007. godine, par. 4; *Tužilac protiv Drage Josipovića*, predmet br. IT-95-16-ES, *Povjerljiva i ex parte* odluka predsjednika po Molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Drage Josipovića, 30. januar 2006. godine, par. 4 i 6; *Tužilac protiv Stefana Todorovića*, predmet br. IT-95-9/1-ES, Odluka predsjednika po Molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Stefana Todorovića, 22. juni 2005. godine, par. 5.

⁴ *Povjerljiva* odluka predsjednika po Molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Milorada Krnojelca, 21. juni 2005. godine (dalje u tekstu: Odluka po Prvoj molbi), par. 6 (gdje se citira Molba osuđenog Milorada Krnojelca za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 24. maj 2005. godine, par. 6–9).

⁵ Odluka po Prvoj molbi, par. 18.

⁶ *Povjerljiva* odluka predsjednika po Drugoj molbi Krnojelca za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 31. oktobar 2007. godine, str. 2; Odluka po Trećoj molbi, par. 7.

⁷ Vidi: Memorandum zamjenika sekretara od 22. maja 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda (u kom se kaže da je Sekretarijat, reagujući na memorandum od 10. aprila 2008. godine, u kom predsjednik traži da se Sekretarijat obrati talijanskim vlastima kako bi utvrdio da li g. Krnojelac ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu, uspostavio kontakt s talijanskim vlastima, ali da još uvijek čeka odgovor); Memorandum zamjenika sekretara od 5. avgusta 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda (u kom se kaže da je Sekretarijat 3. jula 2008. godine ponovo pisao talijanskim vlastima i zamolio ih da pomognu tako što će što prije dostaviti informacije o tome da li g. Krnojelac prema talijanskim zakonima ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu; u Memorandumu se, dalje, kaže i da se Sekretarijat 4. avgusta 2008. godine ponovo obratio talijanskim vlastima i da je obavješten o

Prijevod

ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu. Talijanske vlasti obavezale su se da će obavijestiti Sekretarijat ukoliko donesu sudsku presudu kojom se potvrđuje da je g. Krnojelac ispunio te uslove.⁸

4. Dana 24. novembra 2008. godine, razmatrajući Četvrtu molbu, poslao sam pismo talijanskim vlastima i zatražio da objasne da li g. Krnojelac po talijanskim zakonima ima pravo na prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Pismo od 24. novembra 2008. godine). U Pismu sam, između ostalog, napomenuo da se na osnovu člana 176 talijanskog Krivičnog zakona (dalje u tekstu: član 176) može zaključiti da optuženi kojem je izrečena kazna zatvora može uslovno biti pušten na slobodu ako je: (1) tokom odsluženja kazne "pokazao i dokazao da se kaje i priznao da je počinio grešku", i ako je (2) "odslužio kaznu od najmanje 30 mjeseci ili najmanje polovinu izrečene kazne, a preostali dio kazne ne iznosi više od pet godina". U zaključku sam, na osnovu informacija koje je ambasada Italije dostavila Sekretarijatu, naveo i da to što je ustanovljeno da g. Krnojelac prema talijanskim zakonima ne ispunjava uslove za pomilovanje ili ublažavanje kazne ne znači da je ta mogućnost sasvim isključena. U tom smislu, napomenuo sam da je g. Krnojelac, u skadu sa članom 176, (1) odslužio polovinu kazne, pošto je iz sjedišta Međunarodnog suda, gdje mu je izrečena kazna od 15 godina zatvora, prebačen 15. juna 1998. godine; i da, (2) pošto je odslužio više od deset godina kazne, preostali dio kazne ne iznosi više od pet godina. S obzirom na to, zamolio sam talijanske vlasti da me obavijeste o tome da li vijeće za izvršenje kazni još razmatra pitanje da li g. Krnojelac ispunjava uslove za

tome da je to pitanje prebačeno vijeću za izvršenje kazni u okviru talijanskog pravosudnog sistema, da će talijanske vlasti obavijestiti Međunarodni sud čim pravosudne vlasti donesu odluku, ali da nju ne treba očekivati prije polovine septembra 2008. godine, pošto je u Italiji upravo vrijeme sudskog odmora); Memorandum zamjenika sekretara od 5. novembra 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda (u kom se kaže da se Sekretarijat, poslije niza zahtjeva koje je uputio od 14. aprila 2008. godine, 7. oktobra 2008. godine ponovo obratio talijanskim vlastima kako bi utvrdio da li g. Krnojelac, prema talijanskim zakonima, ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu; u Memorandumu se dalje kaže da su talijanske vlasti uputile Sekretarijatu *notu verbale*, a da se Sekretarijat, smatrajući da je ona nedovoljna, ponovo obratio talijanskim vlastima i da je 30. oktobra 2008. godine dobio e-mail u kojem talijanske vlasti potvrđuju da g. Krnojelac, doduše, ima pravo na to da mu se kazna ublaži za 810 dana, ali da se, "na osnovu raspoloživih informacija" ne može reći da prema domaćem zakonodavstvu ima pravo na prijevremeno puštanje na slobodu, iako će talijanske vlasti obavijestiti Sekretarijat o eventualnim pravnim odlukama u tom pitanju).

⁸ Memorandum zamjenika sekretara od 5. novembra 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda.

Prijevod

pomilovanje ili ublažavanje kazne, prema članu 176 ili ma kojoj drugoj odredbi talijanskih zakona.⁹

5. Iako sam zahtjev za tu informaciju uputio 24. novembra 2008. godine, tek sam 25. marta 2009. godine dobio kopiju pisma talijanskih vlasti od 13. marta 2009. (dalje u tekstu: Pismo od 13. marta 2009. godine), u kom se navodi da g. Krnojelac prema talijanskim zakonima ne ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu. Pismu su bila priložena tri dokumenta: (1) ljebarski izvještaj o Krnojelčevom zdravstvenom stanju od 16. februara 2009. godine (dalje u tekstu: Ljebarski izvještaj od 16. februara 2009. godine); (2) odluka Kancelarije za izvršenje kazne u Milanu, kojom se g. Krnojelcu odobrava smanjenje kazne za 90 dana, na osnovu člana 54 talijanskog Zakona o služenju kazne; i (3) odluka nadzornog sudije grada Milana, u kojoj se konstatuje da g. Krnojelac nije ispunio uslove za odgađanje izvršenja kazne, na osnovu članova 146 i 147 Krivičnog zakona Italije.

6. Dana 20. maja 2009. godine poslao sam pismo sekretaru i objasnio da smatram da je Pismo od 13. marta 2009. godine nepotpuno zato što se u njemu ne pominje konkretno da li g. Krnojelac ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu na osnovu člana 176. S tim u skladu, zahtijevao sam od sekretara da hitno uspostavi kontakt s talijanskim vlastima kako bi se utvrdilo da li g. Krnojelac ispunjava uslove dotične odredbe. Sekretar je 28. maja 2009. godine postupio po mom zahtjevu. [Redigovano.] Osim toga, sekretar je naglasio da predsjednik, ukoliko procijeni da je primjereno da g. Krnojelac bude prijevremeno pušten na slobodu, može da postupi na osnovu člana 9(2) Sporazuma između Italije i Ujedinjenih nacija o izvršenju kazni Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Sporazum o izvršenju s Italijom), prema kojem "Međunarodni sud u svakom trenutku može zatražiti da se izvršenje kazne u datoj državi okonča i da se osuđenik premjesti u neku drugu državu ili u Međunarodni sud".¹⁰

7. Dana 15. aprila 2009. godine sekretar je g. Krnojelcu poslao kopije dokumenata koje mi je dostavio kako bih mogao da odlučim po Četvrtoj molbi, uključujući i ljebarski

⁹ Memorandum predsjednika Međunarodnog suda od 24. marta 2009. godine, upućen vršiocu dužnosti sekretara.

¹⁰ Memorandum sekretara predsjedniku Međunarodnog suda od 29. juna 2009. godine.

Prijevod

izvještaj od 24. januara 2009. godine (dalje u tekstu: Ljekarski izvještaj od 24. januara 2009. godine) i ljekarski izvještaj od 16. februara (dalje u tekstu zbirno: Ljekarski izvještaji), kao i odluke nadzornog sudije grada Milana od 12. septembra 2008. i 25. novembra 2008. godine. Sekretarijat je g. Krnojelca obavijestio i o tome da ima pravo na dodatne pismene podneske u vezi s tim dokumentima. Sekretarijat je 18. maja 2009. godine dobio dodatne podneske od g. Krnojelca (dalje u tekstu: Dodatni podnesci) i proslijedio mi ih istog dana.

8. U pismu od 30. juna 2009. godine [redigovano].¹¹

I. KONTEKST

9. Prvobitna optužnica protiv Milorada Krnojelca izdata je 6. juna 1997. godine. U optužnici se navodi da su srpske oružane snage, pošto su preuzele kontrolu nad Fočom 1992. godine, počele da privode i u zatočeništvu u Kazнено-popravnom domu u Foči (dalje u tekstu: KP Dom) drže uglavnom Muslimane i druge nesrpske civile. Navodi se da su zatvorsko osoblje i pripadnici srpskih oružanih snaga u KP Domu protivpravno držali zatočenike u nehumanim uslovima, proganjali ih, mučili, tukli, prinuđivali na rad, ubijali i deportovali. Utvrđeno je da je g. Krnojelac bio komandant KP Doma od aprila 1992. barem do avgusta 1993. godine.

10. Dana 15. marta 2002. godine Pretresno vijeće II donijelo je Presudu. Vijeće je zaključilo da je g. Krnojelac kriv za zločine protiv čovječnosti (zatvaranje, nehumana djela, okrutno ponašanje, mučenje, ubistva, proganjanje i kršenje zakona i običaja ratovanja (ubistvo), proistekle iz djela i propusta počinjenih u periodu u kom je on bio upravnik KP Doma). Pretresno vijeće izreklo mu je kaznu zatvora u trajanju od sedam godina. Dana 17. septembra 2003. godine Žalbeno vijeće povisilo je Krnojelčevu kaznu na 15 godina zatvora, u koju je, na osnovu pravila 101(C) Pravilnika, uračunato vrijeme koje je osuđeni od trenutka hapšenja, 15. juna 1998. godine, već proveo u zatvoru. Kazna je povišena pošto je tužilaštvo uspješno uložilo žalbu na to što je Pretresno vijeće oslobodilo g. Krnojelca krivice za krivično djelo prisilnog rada i što je krivičnu

¹¹ [redigovano].

Prijevod

odgovornost g. Krnojelca okarakterisalo kao odgovornost pomagača i podržavaoca. Žalbeno vijeće ustanovilo je da se ponašanje g. Krnojelca prije može označiti kao ponašanje suizvršioca. Dana 11. aprila 2006. godine g. Krnojelac prebačen je u Italiju na izdržavanje kazne. Dvije trećine kazne (to jest, deset od izrečenih petnaest godina) navršile su se 15. juna 2008. godine.

II. ARGUMENTI

11. U Četvrtoj molbi branilac g. Krnojelca (dalje u tekstu: odbrana) navodi da bi prijevremeno puštanje na slobodu bilo opravdano s obzirom na to da su 20. decembra 2008. godine za pola godine prekoračene dvije trećine Krnojelčeve zatvorske kazne, što znači da on treba da odsluži samo još četiri i po godine,¹² i da je g. Krnojelcu, osim toga, preostalo da odsluži samo još četiri i po godine zatvorske kazne, kako je to predviđeno članom 176 Krivičnog zakona Italije.¹³ Odbrana tvrdi i da bi prijevremeno puštanje na slobodu bilo opravdano zbog kritičnog zdravstvenog stanja u kom se osuđeni nalazi.¹⁴ U prilog toj tvrdnji odbrana navodi da je, prema praksi Međunarodnog suda, uobičajeno da se svim pritvorenicima, kad odsluže dvije trećine kazne, odobri prijevremeno puštanje na slobodu, a da u dosadašnjim slučajevima nijedan pritvorenik nije imao tako ozbiljne zdravstvene probleme kakve ima g. Krnojelac.¹⁵ Osim toga, odbrana navodi i da, prema praksi Međunarodnog suda, "zbog posebnih okolnosti, poput kritičnog zdravstvenog stanja osuđenog, može biti opravdano da on bude pušten na slobodu i prije vremena predviđenog Statutom i Pravilnikom".¹⁶

12. U tom pogledu, odbrana napominje da je, po donošenju Drugostepene presude, g. Krnojelcu [redigovano].¹⁷ Odbrana navodi i da se zdravstveno stanje g. Krnojelca znatno pogoršalo od trenutka kad je podnesena Treća molba, kao i da su uslovi koji vladaju u

¹² Četvrta molba, par. 14 i 27. Treba imati u vidu da je Krnojelac pola godine više od dvije trećine izrečene kazne odslužio s 15. decembrom 2008., a ne s 20. decembrom 2008. godine, kako se navodi u Četvrtoj molbi, s obzirom na to da je u sjedište Međunarodnog suda prebačen 15. juna 1998. godine, a da ga je Žalbeno vijeće poslije osudilo na 15 godina zatvora.

¹³ Četvrta molba, par. 39.

¹⁴ Četvrta molba, par. 29–31.

¹⁵ Četvrta molba, par. 29 i 39.

¹⁶ Četvrta molba, par. 30.

¹⁷ Četvrta molba, par. 15–17.

Prijevod

zatvoru u Italiji nepovoljno uticali na njegov oporavak, pošto nema nikog ko govori njegov maternji jezik, a porodica iz finansijskih razloga ne može redovno da ga obilazi.¹⁸

13. Odbrana tvrdi da je g. Krnojelac pokazao da se rehabilitovao, što se vidi (1) po tome što se u izvještaju Ministarstva pravosuđa Italije od 30. novembra 2006. godine navodi da je "ponašanje [g. Krnojelca] korektno i uobičajeno i da dosad nije bilo disciplinskih prekršaja"; i (2) po činjenici da je, na osnovu člana 54 Krivičnog zakona Italije, g. Krnojelcu kazna smanjena za ukupno 810 dana, pošto je učestvovao u aktivnostima za resocijalizaciju.¹⁹ Odbrana naglašava i da je u slučaju g. Krnojelca "svrha kažnjavanja postignuta" pošto je težina kazne uvećana njegovom bolešću, za koju Žalbena veće nije znalo u trenutku kad je donosilo presudu.²⁰ Odbrana naglašava da "nacionalna zakonodavstva uglavnom ostavljaju mogućnost za prijevremeno puštanje na slobodu ukoliko se nadležna instanca uvjeri u to da postoje vanredne prilike koje opravdavaju puštanje na slobodu iz razloga saosjećajnosti".²¹

14. Osim toga, odbrana napominje da tužilaštvo od g. Krnojelca nikad nije tražilo da saraduje i navodi da je g. Krnojelac uprkos tome razgovarao s Kancelarijom tužioca, što svjedoči o tome da bi bio spreman na saradnju da je to od njega traženo.²²

15. Konačno, ukoliko talijanske vlasti procijene da g. Krnojelac ne ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu, odbrana zahtijeva da predsjednik "naloži da se g. Krnojelac prebaci u Međunarodni sud, kako je to predviđeno članom 9(2) Sporazuma između Vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o izvršenju kazni [Međunarodnog suda]", i da, kad g. Krnojelac bude prebačen, "procijeni da li on ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga i u interesu pravde i pravičnosti".²³

¹⁸ Četvrta molba, par. 19–21 i 24.

¹⁹ Četvrta molba, par. 33–34.

²⁰ Četvrta molba, par. 30–31.

²¹ Četvrta molba, par. 31.

²² Četvrta molba, par. 36.

²³ Četvrta molba, par. 40.

Prijevod

16. U Dodatnom podnesku g. Krnojelac objašnjava da je njegovo loše zdravstveno stanje otežano iz sljedećih razloga: (1) [redigovano]; (2) [redigovano]; (3) [redigovano]; (4) ima problema da razumije druge ljude, pošto loše zna jezik; (5) [redigovano].²⁴

III. DISKUSIJA

17. Prema članu 28 Statuta, predsjednik Međunarodnog suda može da razmotri mogućnost da se osuđeniku odobri prijevremeno puštanje na slobodu ukoliko je on ispunio uslove za pomilovanje ili ublažavanje kazne prema važećim propisima države u kojoj izdržava kaznu. Kad procjenjuje da li je prijevremeno puštanje na slobodu primjereno, predsjednik tu molbu, prema članu 28 Statuta, treba da sagleda "na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela". Konkretnije, pravilom 125 Pravilnika predviđeno je da predsjednik, između ostalog, uzima u obzir težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

18. Iako me talijanske vlasti dosad nisu obavijestile o tome da je donijeta ikakva odluka o pravu g. Krnojelca na prijevremeno puštanje na slobodu u skladu sa članom 176, moram da primjetim da je on, kao što je već rečeno, odslužio potreban dio kazne, i da, prema toj odredbi, ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.²⁵

19. Prema članu 2 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo), Sekretarijat mi je u vezi s Trećom molbom g. Krnojelaca za prijevremeno puštanje na slobodu proslijedio jedan podnesak i *corrigendum* podneska koji je sačinio tužilac.²⁶ Osim toga, Sekretarijat mi je, u vezi s istom molbom, dostavio dva izvještaja talijanskih vlasti o ponašanju g. Krnojelca i njegovom liječenju u zatvoru.²⁷ Iako ni tužilac ni talijanske vlasti nisu formalno dostavili nikakve dalje izvještaje u vezi

²⁴ Dodatni podnesak, str. 1.

²⁵ Vidi niže, par. 4.

²⁶ Memorandum zamjenika sekretara od 22. maja 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda; Memorandum zamjenika sekretara od 26. juna 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda.

²⁷ Memorandum zamjenika sekretara od 26. avgusta 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda.

Prijevod

sa Četvrtom molbom, ja smatram da u ovim izvještajima ima dovoljno relevantnih informacija o saradnji g. Krnojelca s tužilaštvom i o njegovoj rehabilitaciji na osnovu kojih mogu da donesem odluku po Četvrtoj molbi.

20. Procjenjujući pitanje da li je g. Krnojelac ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu na osnovu pravila 125 Pravilnika, prvo moram da primijetim da, po svemu sudeći, ima dovoljno naznaka za to da se g. Krnojelac rehabilitovao. Iz izvještaja talijanskih vlasti proizlazi da se g. Krnojelac "u zatvorskim objektima uvijek ponašao korektno i s poštovanjem", te da mu je iz tog razloga odobreno smanjenje kazne za 810 dana.²⁸ Uz to, primjećujem da je učešće u aktivnostima za resocijalizaciju g. Krnojelcu postavljeno kao uslov za smanjenje kazne.²⁹ Osim toga, napominjem da iz Ljekarskih izvještaja proizlazi da g. Krnojelac [redigovano]. Jula 2007. godine ustanovljeno je da [redigovano]. Uprkos tome, utvrđeno je da [redigovano].³⁰ Smatram da činjenica da se g. Krnojelac tokom boravka u zatvoru uzorno ponašao uprkos tome što je dugo bolovao i imao teške bolove i smetnje uvjerljivo ukazuje na njegovu rehabilitaciju.

21. Tužilaštvo u podnesku napominje da g. Krnojelac po izricanju osuđujuće presude nije u bitnoj mjeri saradivao s tužilaštvom, ali priznaje i da takva saradnja nije ni tražena.³¹ Pošto tužilaštvo nije zatražilo takvu pomoć, ova opaska može da se zanemari.

22. Osim toga, primjećujem da je g. Krnojelac odslužio više od dvije trećine kazne. Ako se ima u vidu da je drugim zatvorenicima, koji su u sličnoj situaciji, ali su zdravi, odobravano prijevremeno puštanje na slobodu kad bi odslužili dvije trećine kazne, taj faktor dodatno ide u prilog njegovom pravu na prijevremeno puštanje na slobodu.

23. U skladu sa članom 5 Uputstva, informacije koje je sekretar prikupio prosljedio sam na razmatranje Kolegijumu i sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i Žalbenog vijeća

²⁸ Izvještaj o vladanju od Ministarstva pravosuđa Italije, Odjeljenje za pritvorsku upravu, Odsek zatvora "Opera" u Milanu, Kancelarija za prevaspitavanje, 11. april 2008. godine (priloženo uz Memorandum zamjenika sekretara od 26. avgusta 2008. godine, upućen predsjedniku Međunarodnog suda).

²⁹ Odluka Kancelarije za izvršenje kazne u Milanu, 11. septembar 2008. godine (priložena Pismu od 13. marta 2009. godine).

³⁰ Ljekarski izvještaj od 16. februara 2009. godine, str. 2; Ljekarski izvještaj od 24. januara 2009. godine, str. 2.

³¹ Podnesak tužilaštva o saradnji Milorada Krnojelca s tužilaštvom i ostalim pitanjima vezanim za prijevremeno puštanje na slobodu, 24. april 2008. godine, str. 2.

Prijevod

koje su i dalje sudije na Međunarodnom sudu i iznio svoje mišljenje o Četvrtoj molbi, kako bi ga kolege uzele u razmatranje. Sve sudije složile su se s mojom procjenom da g. Krnojelcu treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu, bez obzira na to kakvu će odluku talijanske vlasti konačno donijeti o tome da li je on prema talijanskim zakonima ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.

24. S obzirom na sve dosad rečeno, i po razmatranju faktora navedenih u pravilu 125 Pravilnika, uvjerio sam se u to da Četvrtu molbu treba hitno odobriti. Konkretno, u skladu sa članom 9(2) Sporazuma o izvršenju s Italijom, kojim je predviđeno da "Međunarodni sud u svakom trenutku može da zatraži prekid izvršenja kazne u dotičnoj državi i prebaci osuđenika u neku drugu državu ili u Međunarodni sud", upućujem sekretara da: (1) prekine izvršenje kazne g. Krnojelca i prebaci ga u Bosnu i Hercegovinu, gdje mu je i boravište; i (2) preduzme sve mjere potrebne da se ova odluka provede u što kraćem roku.

Dana 9. jula 2009.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjednik

[pečat Međunarodnog suda]